

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 17 kwietnia 2024 r.,

wniosku skazanego

w przedmiocie wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek

od udziału w sprawie o sygn. akt III KO 85/23

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek jako niedopuszczalny, pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 czerwca 2023 r. skazany złożył wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 lutego 2022 r., sygn. akt II K 37/21 (w sprawie tej orzekał w postępowaniu odwoławczym Sąd Apelacyjny w Szczecinie - wyrok z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 156/22).

Sprawa ta w Sądzie Najwyższym została zarejestrowana pod sygnaturą III KO 85/23 i przydzielona do referatu SSN Małgorzaty Bednarek. Zarządzeniem z dnia 24 października 2023 r. skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu

Okręgowego w Koszalinie o sygn. akt II K 37/21 i Sądu Apelacyjnego w Szczecinie o sygn. akt II AKa 156/22 lub sporządzenia opinii o braku podstaw do wznowienia postępowania (art. 84 § 3 k.p.k.). W zarządzeniu tym wyznaczono obrońcy termin (trzydzieści dni) do sporządzenia wniosku lub opinii o braku podstaw do jego sporządzenia.

W toku postępowania skazany wielokrotnie składał pisma sygnalizujące, w jego ocenie, zaistnienie również bezwzględneho powodu odwoławczego i wnosił o wznowienie postępowania.

W piśmie datowanym na dzień 12 marca 2024 r. skazany wniósł o zmianę składu sędziowskiego, gdzie wyznaczono SSN Małgorzatę Bednarek i wyznaczenie w jej miejsce sędziego, który nie byłby powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek „Neo KRS” (k. 68 akt), a zatem na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 3).

Do dnia wydania niniejszego postanowienia do sprawy nie wpłynęła informacja od obrońcy skazanego co do kwestii ewentualnego istnienia podstaw do wznowienia postępowania, pomimo upływu już prawie 6 miesięcy. Zresztą dopiero w marcu 2024 r. podjęto pierwsze czynności nadzorcze w wydziale, w którym sprawa jest zarejestrowana (k. 63).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego należało pozostawić bez rozpoznania wobec jego ustawowej niedopuszczalności.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. wyłączenie sędziego następuje „w sprawie”. W świetle dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego (patrz uchwała SN z dnia 13 czerwca 2023 r., I KZP 22/22; postanowienia SN: z dnia 20 grudnia 2023 r., II KK 540/23; z dnia 12 sierpnia 2021 r., IV KO 98/21; z dnia 15 lutego 2022 r., III KO 10/22) nie ma wątpliwości co do tego, że pojęcie „sprawy”, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k., rozumiane jest szeroko i odnosi się zarówno do sprawy głównej, rozumianej jako orzekanie w głównym przedmiocie procesu, jak również postępowań incydentalnych, w tym takich, które mają miejsce w ramach sprawy głównej. Istotne jednak jest, aby sprawa taka już została wniesiona do

właściwego sądu, a zatem aby wszczęto – na skutek stosownego żądania uprawnionego podmiotu – określone postępowanie zmierzające do jej rozpoznania. Jasne jest przy tym, że przymiot bezstronności musi mieć nie tylko sędzia, który rozpozna sprawę w głównym nurcie procesu, ale także sędzia, który rozpozna sprawę incydentalną, ale wkraczającą w sferę ochrony wolności i praw jednostki.

Na kanwie tych rozważań trzeba jednak stwierdzić, że obecnie w sprawie zarejestrowanej pod sygnaturą III KO 85/23 nie ma złożonego wniosku o wznowienie postępowania, a toczy się postępowanie zmierzające do ustalenia, czy taki wniosek zostanie w ogóle złożony. Istotą postępowania na obecnym jego etapie jest wyłącznie weryfikacja (przez adwokata z urzędu) istnienia podstaw do wznowienia postępowania oraz przedstawienia sądowi swojego stanowiska w tym zakresie. Stąd, skoro wniosku o wznowienie postępowania jeszcze w tym postępowaniu nie złożono (i nie wiadomo, czy zostanie złożony), to wniosek o wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy – jako przedwczesny, jest niedopuszczalny.

Na marginesie jedynie należało zwrócić uwagę na potrzebę zintensyfikowania czynności zmierzających do zdyscyplinowania wyznaczonego skazanemu obrońcy z urzędu, który pomimo zakreślenia mu terminu do zajęcia stanowiska co do ewentualnej potrzeby wznowienia postępowania, przez okres 6 miesięcy z obowiązku tego się nie wywiązał.

Z tych powodów postanowiono jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]